
Minneord

OSS IMELLOM



Det er med sorg vi har mottatt budskapet om at Egil Tynæs er død. Han ble drept mens han var på oppdrag for Leger Uten Grenser i Afghanistan. Han mistet livet på oppdragets siste dag.

Det føles uvirkelig at Egil er gått bort. Vi som lærte ham å kjenne, ble glad i mennesket Egil. Den lune replikken og glimtet i øynene var aldri langt unna. Egil var idealist. Hans arbeid blant narkomane på Strax-huset, hans ledelse av mottaket for ofre for seksuelle overgrep ved legevakten og hans engasjement for Leger Uten Grenser var uttrykk for denne idealismen.

Selv om Egil hadde passert 60 år, var han ung av sinn. Med sin rike erfaring var han en verdifull diskusjonspartner og medarbeider. Også fysisk var Egil sprek. Han var et friluftsmenneske, syklet til jobb sommer som vinter og var en ivrig padler på fritiden.

I utøvelsen av sitt fag var han kunnskapsrik, med erfaringer fra et langt yrkesliv å bygge på. Denne kunnskapen delte han gjerne. Selv om arbeidspresset til tider kunne være stort, hadde Egil alltid tid til å lytte til andre og til å lære fra seg. Han hadde et helhetlig syn på pasientene, og var på en sjelden fin måte i stand til å se menneskene bak diagnosene.

Egil Tynæs var utdannet lege fra Münster i Tyskland i 1970. Deretter arbeidet han som lege ved Amtssygehuset i Skanderborg og ved anesthesiavdelingen ved Kommunehospitalet i Århus. Turen gikk så tilbake til Tyskland.

Han kom hjem til Norge i 1975 og arbeidet ved Institutt for allmenntilleggsmedisin ved Universitetet i Bergen til 1978. Sammen med to kolleger startet han en gruppepraksis i sentrum av Bergen. Her arbeidet han frem til 1982. Da startet han egen allmenntilleggspraksis. Han drev denne frem til han begynte ved Bergen Legevakt i 1995, og i et par år også på deltid mens han arbeidet ved legevakten.

Således var det både en faglig vel kvalifisert lege og et rikt utstyrt menneske som kom til Bergen Legevakt i 1995. De første årene arbeidet han som kommunelege her, og fra 1998 som overlege. I løpet av disse årene hadde han flere permisjoner, bl.a. var han distriktslege på Øst-Grønland og arbeidet for Leger Uten Grenser.

Egil var klar over hvilken fare han utsatte seg for i Afghanistan. Men ønsket om å hjelpe de svakeste i verden var viktigere for ham enn hans egen sikkerhet. På denne bakgrunn føles hans bortgang spesielt tragisk og meningsløs.

Egil Tynæs' død har gjort et dypt inntrykk på alle ansatte ved Bergen Legevakt. Vi er takknemlige for den tiden vi fikk sammen med ham og for at vi fikk lære mennesket Egil å kjenne. Han vil bli dypt savnet. Men fremfor alt går våre tanker til hans hustru Kirsten, hans barn og barnebarn.

Ansatte ved Bergen Legevakt

Publisert: 12. august 2004. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 23. juni 2026.